

Publicerad 2016-01-25 18:31 av Jim Friberg

Andan

Jag tappade aldrig andan som barn
jag kunde skrika hur länge som helst
jag kunde sjunga utan att bli hes
Du vet, jag är kvar i Blekinge -
Och här går allt lika slött som då

Blommors speciella plats i hjärtan
en blomma har gjort mer i min värld
än dom mest galna monster jag sett
jag måste gått på en a-brunn nån gång
regnets sång håller henne vaken
och jag är nischad till det tragiska

Jag kan inte pausa musiken
då hör jag bara bulimi-grannen
en flicka som bankar på ambulansens dörr
det lät som ingen läste
allt det hon skrivit
genom regn, så tunt att det likväl kunnat vara dimma

Jag tappade aldrig andan
jag uppfyllde aldrig den olyckliga klyschan,
dom gav mig
tills du vände bort dina läppar
när min näsa rörde dina
och du förstod jag ville kyssa dig

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jim Friberg med Poeter.se id #44346 innehar upphovsrätten